

Com a NP potser hauria estat aplicat a persones esguerrades, o que eren lletjos o se'ls retreia lletjor, i ells masclament ho toleraven. En el cas del poblet, es diria d'una antiga construcció mal bastida, poc reeixida o fracassada.

Tesi comprovada per NLL que hi formen contrast semàntic: *Refet* és una ermita en te. de Seró (mun. Tudela de Segre), oït *refet* a Seró mateix (1956, xv, 154), pron. confirmada per un amic balaguerí, 1964; s'hi celebra un aplec cada any el 30 de març (*Calendari Balaguerí* de 1964). Un duplicat «Mas Raffit qui puxes ac nom Oriola», era prop de Sant Joan de les Abadesses, 1r. terç S. XIV (*BABL* VIII, 381):

En el nom d'aquest es partí de la forma del ll.c. REFECTUS, amb evolució fon. catalana normal (com la de PECTUS > *pit*, INFECTUM > *enfit*). Tots tres llocs, haurien estat construccions mal bastides que després serien reformades amb bona construcció. Al lloc citat de St. Joan, un cop reconstruït, se li canvià el nom en *Oriola*; en el de Seró es canviaria llavors *Mal-fet* en *Re-fet*; i en el nostre ja no curaren de canviar-li el nom, i ha restat *Malfet* en l'ús popular; però com fos nom de sentit pejoratiu, els habitants es van esforçar a desfigurar-lo, dient *Mafet*, per fugir del mal averany.

Explicació convincent i refermada per la doc. antiga, que ens dissuadeix de cercar-li cap etim. diferent; p.ex. algun NP àrab per més que s'assembla vagament amb *Muḥammād* o bé els algerians *Rāffad*, *Raḥāb* (GGAlg.).

PARÒNIMS. És invenció fantàstica la d'un «Principat de *Mafet*» que s'empescà el falsari valencià R.Martí («*M.L. de Sayavedra*», en la 2a. parte de *Guzmán de Alfarache* (Rivad. III, 424. 428); segurament per reminiscència i al·lusió irònica al llogaret segarrenc. Potser ja no és casual la semblança amb el nom d'un «domaine ruiné» a l'extrem Nord del Llenguadoc: «*Le Mafet*», (a. 1693, te. La Segalassière, dept. Cantal, al Sud-oest d'Orlhac).

Mafsa, Serra de- V. *Maclet*, Beni-

MAFUMET, LA POBLA DE ~ (antigament: *La Guàrdia de Mafumet*)

Municipi del Tarragonès, a la dreta del Francolí.

DOC. ANT. 1171: *Mafometh*, forma que apareix en el testament d'Hug de Rocabertí, arquebisbe de Tarragona (Villanueva, *Via.Lit.* XIX, 268.6); 1173: *Guardia de Mabomet* (Font Rius, *Cart. Pob.* I, doc. 144 p. 204).

Benifumet, partida de la Pobla del Duc (Vall d'Albaida) (xxxii, 159.14), potser reducció d'una pron. contracta *Benimhumét*.

Puig Fumet, turó molt baix, de 112 m. alt., del terme de Felanitx-Manacor (Mallorca), probt. per canvi de sinònims prefixats (*mont* = *puig*) en un nom

monfomet < *mofomét* (< *moḥammād*), amb propagació de la nasal.

Per un procés semblant pogué néixer el nom *Fumet*, documentat com castell (*castrum de Fumet*) prop de Rubí, l'any 1234; i, com un paratge prop de Vallvidrera (*Fumetum*), i en un doc. de 1156 (*Cart.St.Cugat* III, 431, III, 180): car, essent un castell també devia ser en un turó o *mont* (**Monfumet*). I *Fumet*, finca del terme de Sant Martí Sarroca (Alt Penedès) (NL recollit per Coromines el 20.II.1933).

BENIMÀMET (antig.: *Benimoamet* o *Benimamit*), despoblat del mun. de la Vall de Gallinera (Març de Dénia). Era lloc de moriscos. L'any 1602 tenia 17 focs.

Benimàmet, poble del municipi de València (Horta), en el camí entre la ciutat i Paterna.

Deriven del NP àrab *Muḥammād* / *Maḥumād* (*E.T.C.* I, 266). Aquest mateix nom apareix com a nom del profeta, *Mafumet*, en el *Blanquerna* (vol. I, 255.3; II, 146.15). Discrepant de la forma *Maboma* que també s'usà, més tard, en català, p. ex. en St. Vicenç Ferrer (*Sermons*, vol. I, 104-105.33, i 266.10). J.F.C.

MAG-. Dos NLL que semblen derivats de l'arrel de *amagar*: per a indrets o coses ocultes, en un sentit o altre. *Magadins*, mas molt antic del terme de Mojà (extrem NO., al N. de Ferrerons); ja un «Jacobus de Magadins» fa testament en un document de 1253 que Casac. llegí a l'arxiu de Mojà < *Amagadins*, derivat dim. del participi (passat que sigui soldadura d'un *amagar't dins* fraseològic).

Les Magarres, senya dels pescadors, que els de Palamós apliquen a la que els terrals anomenen «muntanya d'en Roger», visible a la Platja de St. Antoni (Casac. 1923); potser plural format sobre un derivat *L'Amagarra*?

Magalaf, V. vol. I, 194

40 *Es MAGALUF*

Cala i platja de Calvià (Mallorca), al sector occidental de la badia de Palma.

ETIM. Del mateix origen que el mot comú *magaluf*, que el *DECat.* (I, 361b43-53) documenta l'any 1271 amb el sentit de «espècie de pell i de drap», que prové de l'àrab *maqlif*, pronúncia vulgar de *maqlāb*, 'girat a l'inrevés', mot que s'aplica especialment a draps i vestits, i es pogué aplicar a d'altres objectes, cf. it. *magaluffo* 'propina' que es dóna a un mercader que va venent, o a llocs de direcció giratòria. D'aquí pot venir també partint d'una pronúncia morisca *magarūf* (r = l morisca) el nom *El Magarruf*, partida del terme de Quatretondeta (Mariola-Aitana) (xxxv, 56.20). J.F.C. i J.C.

Per a *Es Magalaf*, del terme de Lluc, provinent